

Plan zajęć na Dzień Życzliwości – lekcja online

Cel główny: Zapoznanie dzieci z ideą święta oraz wzmocnianie postaw opierających się na życzliwości i uprzejmości wobec innych.

Cele szczegółowe:

- wdrażanie uczniów do kulturalnej postawy,
- nauka poszanowania dla indywidualności każdego człowieka,
- zapoznanie z „BAJKĄ O CIEPŁYM I PUCHATYM”,
- rozwój wyobraźni i ekspresji oraz ćwiczenie zdolności komunikacji,
- stworzenie w grupie atmosfery bezpieczeństwa, akceptacji i życzliwości w stosunku do kolegów i koleżanek.

Przebieg zajęć:

1. Pogadanka na temat historii Dnia Życzliwości – wyjaśnienie uczniom skąd pochodzi święto i jakie są jego główne założenia (**zał.1**). Można w tym celu skorzystać z prezentacji multimedialnej dołączonej do artykułu.
2. Rozmowa kierowana z dziećmi i poszukiwanie odpowiedzi na pytania: Co to znaczy być życzliwym dla innych? W czym objawia się ludzka życzliwość? Co zyskujemy będąc osobami życzliwymi?
3. Bajka o „Ciepłym i Puchatym” (**zał. 2**)
Nauczyciel zaprasza dzieci do wysłuchania bajki. Następnie odczytuje BAJKĘ O CIEPŁYM I PUCHATYM. Po przeczytaniu zadaje dzieciom następujące pytania:
 - Co to jest „Ciepłe i Puchate” (co symbolizuje)?
 - Co to jest „Zimne i Kolczaste”?
 - Jakim znakiem graficznym moglibyśmy określić „Ciepłe i Puchate” oraz „Zimne i Kolczaste”? – w tym miejscu każdy uczeń może namalować swoje wyobrażenie i przedstawić je poprzez pokazanie rysunku do ekranu monitora.
 - Jakie uczucia towarzyszyły ludziom, gdy obdarowywali się „Dobrym i Puchatym”? – uczniowie wymieniają pozytywne uczucia. To samo ćwiczenie można powtórzyć z uczuciami negatywnymi.
 - Jaki morał płynie z bajki?
4. Wspólne tworzenie haseł związanych z Dniem Życzliwości:
Przykłady: „*Bądź miły*”, „*Uśmiechaj się*”, „*Bądź życzliwy*”, „*Bądź szlachetny*”, „*Spraw, by ktoś dzięki tobie się uśmiechnął*”, „*Używaj słów proszę, dziękuję, przepraszam*”, „*Dziel się z innymi*”, „*Bądź uprzejmy*”, „*Pomagaj innym*”.

Załącznik 1

21 listopada obchodzony jest jako Światowy Dzień Życzliwości, Pozdrowień i Dobrych Uczynków.

Idea tego święta wywodzi się ze Stanów Zjednoczonych, kiedy to w 1973 roku dwaj bracia Brian i Michael McCormack postanowili zareagować na konflikt zbrojny między Egiptem a Izraelem. Chcieli pokazać światu, że walka zbrojna szkodzi.

Inicjatywa Dnia Życzliwości miała za zadanie przekonać rządzących do rozwiązywania problemów w sposób pokojowy, a nie zbrojny. W tym momencie główną ideą Dnia Życzliwości jest uzmysłowienie i przypomnienie ludziom o tym, że tylko wzajemna życzliwość może stać się podstawą do budowania pokoju i pomyślnych relacji między ludźmi na całym świecie.

Jak obchodzić ten dzień?

Wystarczy skierować do drugiego człowieka uśmiech, miłe słowo czy ciepłe spojrzenie. Pamiętajmy, że pozytywna energia, którą przekazujemy innym, wraca do nas z nawiązką.

Załącznik 2

„BAJKA O CIEPŁYM I PUCHATYM” – wersja skrócona

W pewnym mieście wszyscy byli zdrowi i szczęśliwi. Każdy z jego mieszkańców, kiedy się rodził, dostawał woreczek z „Ciepłym i Puchatym”, które miało to do siebie, że im więcej rozdawało się go innym, tym więcej go przybywało.

Wszyscy mieszkańcy obdarowywali się nawzajem „Ciepłym i Puchatym” wiedząc, że nigdy im go nie zabraknie. Matki dawały „Ciepłe i Puchate” dzieciom, kiedy wracały do domu. Mężowie i żony wręczali je sobie na powitanie po powrocie z pracy i przed snem. Nauczyciele rozdawali je w szkole, ludzie na ulicy i w sklepie, znajomi przy każdym spotkaniu. Nawet szef w pracy nierzadko sięgał do swojego woreczka z „Ciepłym i Puchatym”. Nikt w tym mieście nigdy nie chorował i nie umierał. Ulice były kolorowe a nad miastem zawsze świeciło słońce.

Pewnego dnia do miasta sprowadziła się zła czarownica, która sprzedawała „Zimne i Kolczaste”, jednak nikt z mieszkańców nie chciał go kupować. Czarownica szybko zrozumiała, że w tym mieście nic nie zarobi, jeśli nie zmieni panującej w nim atmosfery.

Podeszła do małej dziewczynki i w najgłębszej tajemnicy powiedziała jej, żeby nie szafowała zbyt swoimi „Ciepłym i Puchatym” bo ono się skończy... i poleciła jej, aby ta uprzedziła o tym swoich bliskich. Dziewczynka schowała swój woreczek głęboko na dno szafy i do tego samego namówiła rodziców i dziadków.

Stopniowo wiadomość rozeszła się po całym mieście. Ludzie poukrywali „Ciepłe i Puchate”, gdzie kto mógł - za to „Zimne i Kolczaste” powoli rozprzestrzeniło się na całe miasteczko. Wkrótce w całym mieście zaczęły się szerzyć różne choroby i nieszczęścia, ulice stały się szare, nad miasto nadciągnęły czarne chmury. Sąsiedzi przestali żyć ze sobą w zgodzie, rodzice z dziećmi, nauczyciele z uczniami. Ludzie zamykali się w domach. Zapanowała złość i nienawiść.

Czarownica cieszyła się bardzo, gdyż teraz ludzie masowo kupowali u niej leki. I byłoby tak może do dziś, gdyby do miasta nie powróciła pewna kobieta, która nie знаła argumentów czarownicy. Zgodnie ze swoimi zwyczajami zaczęła całymi garściami obdarzać wszystkich „Ciepłym i Puchatym”. Wkrótce też inni mieszkańcy przypomnieli sobie o tym, że dawno temu ukryli głęboko „Ciepłe i Puchate” - zaczęli je masowo wyciągać z ukrycia, aby dzielić się nim z innymi - jak dawniej zaczęli je nawzajem rozdawać.

Mieszkańcy zrozumieli, że im bardziej dzielą się „Ciepłym i Puchatym”, tym więcej sami go mają i są szczęśliwsi. Wypędzili z miasteczka złą wiedźmę i znów w mieście zapanowała zgoda i radość.

Tekst pochodzi z książki Zofii Aleksandry Żuczkowskiej pod tytułem „Dialog zamiast kar”.